

برداشت های یک بیولوژیست سوئیسی از آبهای ایران

دکتر کارل بادر: از موزه تاریخ طبیعی بال - سوئیس

پودرهای مدرن لباسشوئی بتنهای آب تمیز و پاک قناتها را مسموم میکنند و اغلب آب آلوده کثیفی دریک محیط متعفن حریان پیدا میکند. همچنین مکررا میتوانستم ببینم که چگونه اتوبوس در مظهر قنات یا میان جوی و نهر توقف کرده است تا خود را در آب تمیز قنات از گرد و خاک و کثافات و روغن سوخته برهاشد. در نزدیکی تبریز در قسمت بالائی یک قنات توانستم تعداد زیادی از گونمهای گیاهان و جانوران آبزی را ببینم ولی کمی پائین تر آب فاقد موجود زنده ماکروسکوپیک بود و تمام جانوران موجود در آن مرده بودند و همین آب آلوده به پودرهای لباس شوئی و روغن سوخته در قسمت های پائین تر برای شستن ظروف و لباس و احتمالاً آشامیدن و سپس آبیاری مورد استفاده قرار میگرفت.

در محدوده دریای خزر یک پسر بچه با استعداد ما را بیک ده دور افتاده و یک چشمۀ بسیار عالی هدایت کرد. آب تمیز و عالی از زمین بیرون میجوشید ولی در محل جمع شدن آب اشیاء زیادی دیده میشد.

انواع اشیاء پلاستیکی شکسته - قوطیهای خالی روغن و کنسرو - باطری چراغ دستی و پارچه های گندیده بقایای

در ابتدا به جویبارهای کوهستانی منطقه دریای خزر جویبارهای زیبای دماوند و جویبارهای راههای دور اطراف کرمان و شیراز راهنمائی شدیم و فون قناتهای بیشمار ایران، این پدیده زیر کانه ایرانیان باستان مورد بررسی قرار گرفت، با هدایت راهنمایان محلی و سؤال کردن از اهالی محلهای مختلف به سرچشمۀ های جویبارهای که در تابستان نیز خشک نمیشوند و به مظهر قناتهای راه یافتیم. من باید میتوانستم در ایران و در رشته خود که بررسی فونستیک و اکولوژی کنه های آبزی است با یک فون بسیار غنی روبرو شوم ولی متأسفانه تعداد زیادی از جمع آوریهای ما بی نتیجه بود. همواره و مکرر مجبور بودم بپذیرم که آبهای مورد بررسی شدیداً آلوده هستند.

۱- بد عوت دوست و همکار ایرانی آقای دکتر حسین سپاسگزاریان استاد دانشگاه تهران موقعیت مجددی یافتم که در اوایل تابستان سال جاری برای بررسی کنه های آبزی ایران از این کشور بسیار جالب و باستانی دیدن کنم. دوست عزیز و میهماندارم با گشاده روئی و علوطبع و برنامه منظم آرزوهای مختلف مرا بر آورده کرد.

کجا دیگر دنیا تغییر داد و لذا فقط باید روی جوانان حساب کرد و باین ترتیب این تنها راه حل برای ایران است.

در مدرسه باید بتکرار، توجه کودکان و نوجوانان به خطرات ناشی از آلوده کردن آب جلب شود. همیشه بتکرار و باز مکرر و همواره معلمان باید باین وظیفه ملی آشنائی کامل پیدا کنند. حل این مسئله به اقدامات فوری دولت ایران بستگی دارد و باید فوراً دستورات اکید همراه با راهنماییهای لازم صادر شود. از جویهای نهرها و رودخانه‌های سراسر کشور باید با جمع کردن فضولات رفع آلودگی فوری بعمل آید. آیا مقدور نیست که در ایران هم مانند سوئیس برای اینکار بسیار مفید از نیروی نظامی و سایر نیروها و سپاه‌ها استفاده کرد؟

برای خاطر خدا برای این کشور زیبا و دوست داشتنی یک کار شجاعانه انجام دهید. کاری که موجبات تشکر نسلهای آینده را از شما فراهم آورد.

لباسهای کهنه. در سر چشم‌های دیگری در همین ده و بمنظور پمپ کردن آب بداخل یک محفظه اطراف چشم‌های را برای جمع شدن آب گرفته بودند ولی پمپ دیزل جریان باریک روغن و گازوئیل اضافی که از محل پیچ نش特 میکرد جریان داشت که توسط ناودانکی که در خاک ایجاد شده بود به آب چشم میریخت. آب جوی منشعب از چشم‌های فاقد موجود زنده که به چشم دیده شود بود و در سطح آب ورقه و فیلم روغنی وجود داشت. کمی پائین تر دیدم که چگونه زنها از این جوی برای آشامیدن و سایر مصارف آب برمیداشتند. برای من نمی‌تواند تعجب آور باشد اگر اطلاع حاصل کنم که در این ده یک بیماری همه‌گیر مخصوص و غیر قابل تشخیص وجود داشته باشد.

ولی آلوده کردن آب یک بیماری جهانی است. حتی در کشور من سوئیس اینکار می‌شود. با این تفاوت که در سوئیس خطرات اینکار بموقع شناسائی شده‌اند. هموطنان من حدود ۵۰ سال پیش که ممنوعیت شنا در دریاچه‌ها اعلام شد و حشت‌زده شدند زیرا مواد مسموم کننده و عوامل بیماری زای متعددی در این دریاچه‌ها پیدا شده بود و لذا مقامات دولتی دخالت کردند. در چند سال آینده طبق برنامه تنظیم شده تمام آبهای مصرفی خانه‌ها و کارخانه‌ها باید تمیز و بدون آلودگی به منابع دیگرآب اضافه شوند و دریاچه‌ها در وضع سلامت کامل باشند. مردم سوئیس خطر مخاطره انگیز را شناختند. فضولات

دیگر برخلاف آنچه مسافرانه هنوز در ایران جاری است در آب ریخته نمی‌شود. جوانان سوئیسی دا او طلبانه جویهای نهرها و بستر رودخانه‌ها را از آلودگی زدودند و حتی نیروی نظامی سوئیس با اینکار کمک کرد. تجربه بمن نشان داده است که نمی‌توان مردم مسن معمولی را وادار کرد که آب را تمیز نگهدارند. مسافرانه این را نمی‌توان بآسانی چه در سوئیس و چه در ایران و یا هر